

[Birgitte Husmark]

Det næste spørgsmålet er så, hvor hurtigt de kan nå frem til behandling i Folketinget. Skal det være det, man kalder snarest efter fremsættelsen, bliver det først, når Europa-Parlamentet er gået i gang, eller bliver det måske først, når Europa-Parlamentet nærmer sig sin deadline? Det er så igen også et spørgsmål om samspillet med Udenrigsministeriet. Hvilke ressourcer får Udenrigsministeriet til sin rådighed, og hvilken vilje er der fra udenrigsministerens side til at sætte kræfter ind på at informere Folketinget meget tidligt i processen?

Den måde, som vi med dette forslag forestiller os, at vi godt ville appellere til hele Folketinget, at man samarbejder med Europa-Parlamentsmedlemmerne på, er ikke bare, at de er informeret, men at vi holder tæt kontakt med hinanden om tidsfrister i forløbet, for vi har set i Markedsudvalget, at vi af og til faktisk bliver overrasket over, hvornår der er deadline på et forslag, og så har man ikke nået at tjekke helt, hvilke ændringsforslag der er stillet, og hvordan en given sagsbehandling i EU-systemet egentlig er på det tidspunkt, hvor vi får sagen til behandling i Markedsudvalget.

Der er nogle ting, som jeg regner med vil blive rettet op allerede i den beretning, som Markedsudvalgets underudvalg har lavet, og der er nogle ting, som vi har ønsket at understrege, bl.a. at vi bliver forsynet med supplerende notater, når der sker ændringer i et forslag på den lange vej, som et forslag jo har i EU-systemet.

For at summere det her op: Dér, hvor jeg mener, at der er en anelse usikkerhed, er i spørgsmålet om, i hvilket omfang Markedsudvalget vil blive forsynet med grundnotater på de forslag, der kommer – vil det blive alle forslag, eller kan vi alligevel ikke regne med det? – og så i spørgsmålet om at få gennemgravet nøjere, hvordan behandlingen af EU-forslag slutter i Folketinget, dvs. i Markedsudvalget, og hvordan vi kan gøre slutprocessen så åben som muligt.

Ivar Nørgaard (S):

Med hensyn til det sidste, fru Birgitte Husmark var inde på om slutprocessen, mener jeg stadig væk, at problemet er, om man kan sondre fornuftigt mellem, hvad der skal være fortroligt, når man giver forhandlingsmandat, og hvad der kan være åbent – også med forhand-

lingsmandater. Slutprocessen er jo forhandlingsoplægget og dermed mandatet, og jeg er enig i, at det er den vanskelige opgave, som vi bør studere nærmere.

Hvad det første angår, er der jo i hvert fald en mulig konflikt mellem vort ønske om, at et faktisk grundnotat skal være udarbejdet, inden udvalget ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet afgiver betænkning. Det er dér, deadline er. De problemer, vi har haft med madsminkedirektivet, viste, at det virkelige problem altså er, at man skal have nået at få et faktisk grundnotat om emnet og nået at drøfte det både i fagudvalg og i Markedsudvalget, inden udvalget i Europa-Parlamentet, der behandler det samme forslag, afgiver sin betænkning under førstebehandlingen, fordi der ikke kan komme nye input under andenbehandlingen.

Det kan skabe problemer i regeringen, har jeg forstået, hvis vi insisterer på, at det er alle direktivforslag overhovedet, der skal behandles på den måde. Det har jo medført, at vi, i øvrigt ligesom SF selv gør i sit beslutningsforslag, nævner de fire områder, hvor det er særlig væsentligt, nemlig hvis der er tale om, at det kan blive udtryk for, at standarden bliver sænket, hvis vi bliver tvunget til at sige ja til noget, der ligger lavere på miljøområdet, på arbejds-markedsområdet osv.

Kunsten bliver altså at afveje de to hensyn over for hinanden, nemlig at få det frem i rette tid og få så mange grundnotater frem som overhovedet muligt også på de andre områder.

Jeg forstår også, at det er det, regeringen i morgen ikke i sit koordinationsudvalg, men i sit udenrigspolitiske udvalg vil tage stilling til. Det afventer vi derfor også med spænding, men det er helt klart, at vi selvfølgelig først og fremmest er optaget af at få forslagene i så god tid som muligt og også få de væsentligste forslag på de andre områder med. Jeg tror, det med at sige, at det skal være alle forslag, nok er noget vanskeligt for en regering at leve op til, men det får vi forhåbentlig svar på.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu skal jeg jo ikke foregribe begivenhederens gang. Der er ikke nogen, der ved, hvad resultat man kommer til på det møde i morgen. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at en af ho-